

ଭାବବାଦୀ ଷିଲିଯମ୍ ମେରିପନ ବ୍ରାନ୍‌ବାମଙ୍କ ନିକଟକୁ
ପରମେଶ୍ୱର ବାଜ୍ୟ ଆଗତ ହେଲା

God's Word Came to Prophet William Marrion Branham

“ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି”
“JESUS CHRIST IS GOD”

ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ହିଁ ପ୍ରକାଶନ ଥିଲେ । ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହିଁ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି । “ପୂରାତନ ନିୟମର ଯିବୋବାପୀ ହିଁ ନୂତନ ନିୟମର ଯାଶୁ ଅଟନ୍ତି ।” ଆପଣ ଯେତେ
ତେଣୁ କରନ୍ତୁ ନା କାହିଁକି, ତିନିଙ୍କଣ ପରମେଶ୍ୱର ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କରିପାରିବେ
ନାହିଁ । ମାତ୍ର ସେ ଯେ ଏକ ଅଟନ୍ତି, ଏହି ସତ୍ୟତା ଆପଣଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ନିମତ୍ତେ ମଧ୍ୟ
ଏହା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ପ୍ରକାଶନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥାଏ । ‘ପୂରାତନ ନିୟମର
ଯିବୋବାପୀ ହିଁ ନୂତନ ନିୟମର ଯାଶୁ ଅଟନ୍ତି’ ଏହି ବିଷୟ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଏହା ଏକ
ପ୍ରକାଶନକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରେ । ଶୟାମ ମଣ୍ଡଳୀ ମଧ୍ୟକୁ ଧୀରେ-ଧୀରେ ଅଞ୍ଚାତପାରରେ
ପ୍ରବେଶ କଲା । ଏବଂ ଏହି ସତ୍ୟତା ପ୍ରତି ଲୋକମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁକୁ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ
ଆଇ, ସେମାନେ ଏହି ସତ୍ୟତା ପ୍ରତି ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ କିଛିଷଣ ଉତ୍ତରାବେ ହିଁ ଗୋମଣ୍ଡିତ
ମଣ୍ଡଳୀ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ନାମରେ ବାପ୍ତିସ୍ମୀ ଦେବାର କାର୍ଯ୍ୟଟିକୁ ବନ୍ଦ କରି ଦେଇଥିଲା ।

ମୁଁ ସ୍ଵାକର କରେ ଯେ, ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ଏତେ ଅଧିକ ବିପଥଗାମୀ ଅର୍ଥାତ୍
ମିଶ୍ରିତ-କଳ୍ପିତ ଏକାଧିକ ମତବାଦ - ଅନୁର ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଆମେ ରହିଥିବାବେଳେ,
ପରମେଶ୍ୱରର ବିଷୟକ ସତ୍ୟତାକୁ ଏହି ଦିନମାନଙ୍କରେ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଏହା ପବିତ୍ର
ଆତ୍ମାଙ୍କଠାରୁ ଏକ ବାହ୍ୟ ପ୍ରକାଶନ (real revelation)କୁ ଆବଶ୍ୟକ କରିଥାଏ ।
ତେବେ, ଅତି ଷମତାଶାଳୀ, ବିଜୟୀ ମଣ୍ଡଳୀ ପ୍ରକାଶନ ଉପରେ ନିର୍ମତ ଅଟେ, ଏହୁ
ପରମେଶ୍ୱର ଯେପରି ତାହାଙ୍କ ସତ୍ୟତା ଆମ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ଏହା ଆମେ
ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଆଶା କରିପାରିବା । ଯାହାରେ, ଆପଣ ପ୍ରକୃତରେ ଜଳବାପ୍ତିସ୍ମୀ ଉପରେ
ଏକ ପ୍ରକାଶନକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହା ତ ଠିକ୍ ସେଠାରେ ଆପଣଙ୍କ ସମ୍ମନଶ୍ରେ
ଆପଣଙ୍କ ସୁଷ୍ଟଷ୍ଟ କରୁଥିଲା । ପିତା, ପୁତ୍ର ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ନାମରେ ବାପ୍ତିସ୍ମୀ
ଦେବାର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଏକ ସିଧାପନ୍ଥ ଆଦେଶରୁ ପ୍ରେରିତମାନେ ମୁହଁର୍ତ୍ତକ ପାଇଁ ବିପଥଗାମୀ
ହୋଇ ତପ୍ତରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଲଜ୍ଜାକୁ ଅବାଧ୍ୟତା ମଧ୍ୟରେ ପାଇବା ସମ୍ବନ୍ଧର କି ?
ସେହି ନାମନି ଯେ କଣ ଥିଲା, ତାହା ସେମାନେ ଜାଣିଥିଲେ, ପୁଣି ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଏପରି
ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଯୋନ ନାହିଁ ଯେଉଁଠାରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ନାମ ବ୍ୟତୀତ
ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ବାପ୍ତିସ୍ମୀ ଦେଇଥିଲେ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ ରହିଛି । ସାଧାରଣ ଛାନ
ଆପଣଙ୍କୁ କହିଦେବ ଯେ ପ୍ରେରିତ କ୍ରିୟା ନାମକ ପୁନ୍ତ୍ରକଟି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଭବ ମଣ୍ଡଳୀ(the
church in action) (ଅର୍ଥାତ୍ ମଣ୍ଡଳୀର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା - ଅନୁ) ଅଟେ, ଆର ଯଦି
ସେମାନେ ସେହି ପ୍ରକାରେ ପ୍ରେରୁ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ନାମରେ ବାପ୍ତିସ୍ମୀ ଦେଇଥିଲେ, ତାହାରେଲେ

ବାପ୍ତିସ୍ଟ ଦେବାର ତାହା ହିଁ ଏକମାତ୍ର ମାର୍ଗ ବା ପଛା ଅଟେ । ତେବେ, ଆପଣ ଯଦି ସେ ବିଷୟଟିକୁ କଠିଣ ବୋଲି ମନେ କରନ୍ତି, ତାହାରେଲେ ଏ ଗୋଟିକ ବିଷୟରେ ଆପଣ କଣ ବିବାର ପୋଷଣ କରନ୍ତି ? ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ବାପ୍ତିଜିତ ହୋଇ ନ ଥିବା ଯେକୋଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପୃଣିଥରେ ବାପ୍ତିଜିତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା ।

ପ୍ରେରିତିକ କ୍ରିୟା ୧୯ : ୧-୨ ପଦ ବ୍ୟକ୍ତ କରେ, “ଆମାଙ୍କୁ କରିଛରେ ଥିଲା ସମୟରେ ପାଇଲ ମୂର୍ଖ ଅଞ୍ଚଳ ଦେଇ ଯାତ୍ରା କରି ଧର୍ମୀୟ ନଗରକୁ ଆସି କେତେକ ଶିଖ୍ୟଙ୍କ ଦେଖା ପାଇଲେ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପମ୍ପରେ କଥା ତୁମେମାନେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ପାଇଥିଲ ? ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉଭର ଦେଲେ, ନା, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଯେ ଦଉ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ତାହା ମୁହା ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣି ନାହୁଁ, ତେଣୁ ସେ ପଚାରିଲେ, ତେବେ ତୁମେମାନେ କହିବେ ବାପ୍ତିଜିତ ହୋଇଥିଲ ? ସେମାନେ କହିଲେ, ଯୋହନଙ୍କ ବାପ୍ତିସ୍ଟରେ ସେଠିରେ ପାଇଲ କହିଲେ, ଯୋହନ ମନେପରିବର୍ତ୍ତନର ବାପ୍ତିସ୍ଟରେ ବାପ୍ତିସ୍ଟ ଦେଇ, ତାହାଙ୍କୁ ପରେ ଯେ ଆସିବେ, ତାହାଙ୍କୀରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯୀଶୁଙ୍କୀରେ ନିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ହେବ ବୋଲି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହୁଥିଲେ । ସେମାନେ ଏହା ଶୁଣି ‘ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ନାମରେ ବାପ୍ତିଜିତ ହେଲେ’ ଆଉ ପାଇଲ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ହସ୍ତାପଣ କରନ୍ତେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅବଦରଣ କଲେ, ମୁଣି ସେମାନେ ନାନା ଭାଷାରେ କଥା କହିବାକୁ ଓ ଭାବବାଣୀ ମଧ୍ୟ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।” ସେଠାରେ ଏହିପ୍ରକାର ଅଛି । ଏହିସରେ ଥିବା ଏହି ଉତ୍ତମ ଲୋକମାନେ ଆଗମନକାରୀ ମଶୀହଙ୍କର ବିଷୟ ଶୁଣିଥିଲେ । ଯୋହନ ତାହାଙ୍କୁ (ଯୀଶୁଙ୍କ) ପ୍ରବାର କରିପାରିଥିଲେ । ଯୀଶୁଙ୍କୀରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ରହିବା ନିମନ୍ତେ ଆଗକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟରଖି ସେମାନେ ପାପରୁ ମନେପରିବର୍ତ୍ତନ ନିମନ୍ତେ ମନେପରିବର୍ତ୍ତନ ବାପ୍ତିସ୍ଟରେ ବାପ୍ତିଜିତ ହୋଇଥିଲେ । ମାତ୍ର ଯୀଶୁଙ୍କର ଆତକୁ ଫେରି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରିବାର କର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ସମୟ ଥିଲା । ମୁଣି ପକଳ ପାପରୁ କ୍ଷମା ପାଇବା ପାଇଁ ବାପ୍ତିଜିତ ହେବାର ଅବସରି ଥିଲା । ଏହା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଶୁଭାଶମ କରିବାର ସମୟ ଥିଲା । ଆଉ, ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କେ ନାମରେ ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ବାପ୍ତିଜିତ ହେଲେ, ପାଇଲ ଆପଣା ହସ୍ତଦ୍ୱାୟ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ରଖିଲେ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅବଦରିତ ହେଲେ ।

ଓ ! ଏହିସରେ ଥିବା ସେହି ପ୍ରିୟ ଜନସାଧାରଣ ଉତ୍ତମ ଲୋକ ଥିଲେ, ଆଉ, ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଆପଣାକୁ ନିରାପଦ ବା ସୁରକ୍ଷିତ ଅନୁଭବ କରିବାର ଏକ ଅଧିକାରକୁ ପ୍ରାୟ କରିଥିଲେ, ତେବେ ସେମାନେ ହିଁ ତାହା ଲାଭ କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ଯେ କେତେ ଦୂର ଆଗେଇ ଆସିଥିଲେ, ତାହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତୁ । ଆଗମନକାରୀ ମଶୀହଙ୍କୁ ଶୁଭାଶମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ଏତେ ଦୂର ଆଗେଇ ଆସିଥିଲେ । ସେମାନେ ଏପକୁ ସାରେ ସେମାନେ ଯେ ତାହାଙ୍କୁ (ଯୀଶୁଙ୍କ) ପାଇବାକୁ ବିଷୟ ହୋଇଥିଲେ, ତାହା ଆପଣମାନେ କି ଦେଖୁ ନାହାନ୍ତି? ସେ (ଯୀଶୁ) ଆସି ପାରିଥିଲେ ପୂଣି ବୋଲି ଯାଇଥିଲେ । (ଏଣ୍ଟି) ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ

ବାପ୍ତିଜିତ ହେବା ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରୟୋଜନ ଥିଲା । ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରୟୋଜନ ଥିଲା ।

ଆପଣ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ନାମରେ ଯଦି ବାପ୍ତିଜିତ ହୋଇପାରିଛନ୍ତି, ତାହାହେଲେ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କର ଆତ୍ମାରେ ଆପଣଙ୍କୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ । ତାହା ହିଁ ତ କାଳେ ଥିଲା । ପ୍ରେରିତ ୧୯ : ଗ ପଦ ଯାହାକି ଆମେ ପାଠ କଲୁ, ତାହା ପ୍ରେରିତ ୨୫ ପଦର ସମ୍ମର୍ତ୍ତୀକରଣ (ପରିପୂରକ) ଥିଲା, ଯଥା : “ଆପଣମାନେ ମନପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତୁ, ଆଗ ନିଜ-ନିଜ ପାପକ୍ଷମା ନିମନ୍ତେ(for the REMISSION of sins) ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ବାପ୍ତିଜିତ ହେଉନ୍ତୁ, ତାହାହେଲେ ଆପଣମାନେ ପବିତ୍ରାତ୍ମଙ୍କର ଦାନ ପ୍ରାସ୍ତ ହେବେ ।” ଦେଖନ୍ତୁ, ପାରଲ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ସାହାର୍ଦ୍ଦୀରେ ଠିକ୍ ତାହା ହିଁ କହିଲେ ଯାହା ପିତର ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କହିଥିଲେ । ଆଗ ଯାହା କୁହାଯାଇଥିଲା, ତାହା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ପେଣ୍ଟିକଷ୍ଟ ଦିନରୁ ଆମ୍ବୁ ଜରି ସେହି ପର୍ବତେଶ ମନୋନୀତ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ବାପ୍ତିସ୍ତ ନେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ଠିକ୍ ଘେହୁପରି ସମାନ ଭାବରେ ହିଁ ହେବାକୁ ଅଛି । ଗାଲାଚୀର୍ଯ୍ୟ ୧ : ୮ ପଦ ଅନୁପାରେ, “କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ସୁଷମାବାର ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରତାର କରିଥିଲୁ, ଆମ୍ବୁମାନେ ନିମ୍ନ ସ୍ଵର୍ଗଭୂତ ହେଲେ ଯଦି କେହି ତଦ୍ବିନ୍ଦୁ ଅନ୍ୟ ସୁଷମାବାର ପ୍ରତାର କରେ, ତେବେ ସେ ଗାପର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।”

ତେବେ, ଆପଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଏକତ୍ରବାଦୀ (‘ଝାନନେସ୍’, ‘Oneness’) ଲୋକମାନେ ଭୁଲ ବାପ୍ତିସ୍ତ ଦେଇଥାନ୍ତି । ଆପଣମାନେ (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ) ପୂନର୍ଜ୍ଞନ (regeneration)ର ନିମନ୍ତେ ଜଳରେ ତୃଦିତ କରିଥାନ୍ତି, ସତେ ଯେପରି ଜଳରେ ତୃଦିତ ହେବା ହିଁ ଆପଣଙ୍କୁ ରଖା କରେ । (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ) ପୂନର୍ଜ୍ଞନ ଜଳ ଦ୍ୱାରା ଆସି ନ ଥାଏ, ତାହା ଓ ଆତ୍ମାଙ୍କର ଏକ କର୍ମ ଥିଲା । ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି, ଯେ କି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଦେଶ ପ୍ରତାର କରିଥିଲେ, “ଆପଣମାନେ ମନପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତୁ, ଆଗ (ନିଜ ନିଜ ପାପକ୍ଷମା ନିମନ୍ତେ) ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ବାପ୍ତିଜିତ ହୁଅନ୍ତୁ”, ଜଳ ଯେ (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ) ପୂନର୍ଜ୍ଞନ ଦିଖ ଯେ ଏ କଥା କହି ନ ଥିଲେ । ସେପିବର କହିଥିଲେ ଯେ, ଏହି ଜଳକାପ୍ତିସ୍ତ ‘ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦେଶ୍ୟରେ ଶୁଣି ବିବେକ’ର କେବଳ ଏକ ଚିନ୍ତା କା ପ୍ରମାଣ ମାତ୍ର ହିଁ ଥିଲା । ତାହା ହିଁ ସବୁ କିଛି ଥିଲା । ୧୯ ପିତର ୩ : ୧୧ ପଦ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ, “ପେଣ୍ଟିର ପ୍ରତିରୂପ ବାପ୍ତିସ୍ତ, ଅର୍ଥାତ୍ ଗରାରର ମଳିନତା ଦୂରାକରଣ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ନିକଟରେ ଶୁଣି ବିବେକ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା), ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୂନରୁଚିଥାଏ ଦ୍ୱାରା ଏବେ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ପରିଚ୍ଛାଣ କରୁଅଛି ।” ମୁଁ ଏହା ହିଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ।

ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଜଳ-ବାପ୍ତିସ୍ତଙ୍କୁ ଉତ୍ସବାସ ପ୍ରମାଣ କରିପାରେ ବୋଲି ଯଦି କାହାରି କୌଣସି ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣା ଥାଏ, ତାହାହେଲେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେବି ଯେ, ଆପଣ ଉତ୍ସବାସଗୁଡ଼ିକୁ ପାଠ କରନ୍ତୁ ଓ ଆପଣଙ୍କ

ନିମନ୍ତେ ଲାଭ କରନ୍ତୁ । ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅଂଶଟି ବାହୀମୁର ଏକ ସତ୍ୟ ବିବରଣୀ ଅଟେ । ପାହାକି (ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ) 100 A.D. ରେ ରୋମ୍ ରେ ଘଟିଥିଲା ଏବଂ ୫ ତିଥେମୁର, ୧୯୫୫ ରେ, ଟାଇମ୍ (TIME) ନାମକ ପଢ଼ିବାରେ ପୁନଃ ଉପାୟପିତ (reproduce) ହୋଇଥିଲା । ଯଥା : “ଡିକନ ଜଣକ ଆପଣାର ହତ୍ତ ଉପରକୁ ଭଠାଇଥିଲେ ୭ବଂ ‘ପବଲିୟସ୍ ଡେସିୟସ୍’ (Publius decius) ବାହୀମୁ ଦାନର ଦ୍ୱାର (baptistry door) ଦେଇ ଭିତରକୁ ପଣି ଆସିଥିଲେ । କାଣ୍ଟ-ବିକ୍ରେତା, ‘ମାର୍କ୍ସ-ଖାସକା’ (Marcus Vasca) ପେହି କୁଣ୍ଡ ଭିତରେ ଅଣ୍ଟା-ଗାରାର (waist-deep) ଜଳ ମଧ୍ୟରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ । ପବଲିୟସ୍ (Publius) କୁଣ୍ଡ ମଧ୍ୟକୁ ତାଙ୍କ (ମାର୍କ୍ସ) ପାଖକୁ ପଣି ଆସିଲାବେଳେ, ଯେ (ମାର୍କ୍ସ) ମୁଁରୁଳି ହସୁଥିଲେ । ଯେ(ମାର୍କ୍ସ) ପଚାରିଥିଲେ, ‘କ୍ରେଡିସ୍’ (‘Credis’) ? (ଅର୍ଥାତ୍ - ‘ଧରିବିଷି ଅନୁପାରେ ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କି ?’ - ଅନୁବାଦକ) । ପବଲିୟସ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଧରିବିଷି ଅନୁପାରେ ମୁଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କି ? - ଅନୁବାଦକ) । ଯେ(ପବଲିୟସ୍) ଆହୁରି କହିଥିଲେ, ‘ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଯେ, ମୋହର ପରିଚ୍ଛାଣ ଯାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁଠାରୁ ଆପେ, ଯେ କି ପଞ୍ଚିଷ ପାଲାତଙ୍କ ଅଧ୍ୟାନରେ କୁଣ୍ଡାର୍ପିତ ହୋଇଥିଲେ । ତାହାଙ୍କର ପହିତ ମୁଁ ମଲି ପେପରିକି ତାହାଙ୍କର ପହିତ ମୁଁ ଅନନ୍ତ ଜୀବନର ଅଧିକାରୀ ହୋଇପାରେ ।’ ତପୁରେ ଯେ (ପବଲିୟସ୍) ନିଜକୁ ପଛଆବ୍ଦୀ କୁଣ୍ଡ ମଧ୍ୟକୁ ବୁଲାଇ ଦେଲା ଦେଲେ ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ ଯେ, ଶକ୍ତ କାହୁ ଦୁଇଟି ପେପରିକି ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନି ରଖିଛି, ଆଉ ଠିକ୍ ସେତିକିବେଳେ ମାର୍କ୍ସଙ୍କର କଣ୍ଟସ୍ଵର ତାଙ୍କରି ଜାନରେ ଶୁଣାପାଇଥିଲା, ‘ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁ ପ୍ରଭୁ ଯାଗୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ବାହୀମୁ ଦେଇଅଛୁ’ - ତା’ର ଠିକ୍ ପରେ ପରେ ତୁଣ୍ଡର ଶାତଳ ଜଳ ତାଙ୍କୁ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଥିଲା ।”

ବାହୀମୁର ଏହି ସତ୍ୟଭାବି ଲୋପ ନ ପାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ { ଆଉ ଏହି ଶେଷେ ପୁଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା (ପେହି ବାହୀମୁ ବିଷି) ଫେରି ଆସି ନ ଥିଲା । ଏହା (ଏହି ଅବଧି) ତ ନାଇପିଆ (Nicaea) ର ସମୟଠାରୁ ଏହି ଶତାବ୍ଦୀର ଆରମ୍ଭ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଟେ } ଯେମାନେ ପ୍ରଭୁ ଯାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ନାମରେ ବାହୀମୁ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ, ଏହା ପୁଣି ଫେରି ଆସିଅଛି । ଶପଦାନ ପେହି ପ୍ରକାଶନକୁ ଛାଗିବ କରି ରଖି ନ ପାରେ, ଯେତେବେଳେ ଆହ୍ଵା ତାହାକୁ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ।

ହଁ, ତିନିଜଣ ପରମେଶ୍ୱର ଯଦି ଆ’କେ, ତାହେଲେ ଆପଣ ନିଷ୍ଠିତରୁପେ ଉଣେ ଯିତା, ପୁଣି ଉଣେ ପୁତ୍ର, ପୁଣି ଉଣେ ପଦିତ୍ର ଆହ୍ଵାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନିସଃହରେ ବାହୀମୁ କରି ପାରିଥାଏନ୍ତେ । କିନ୍ତୁ, ଯୋହନଙ୍କୁ ପ୍ରଦର ପ୍ରକାଶନଟି ଏହିପରି ଥିଲା, ଯେ, ଏକମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱର ଅଛନ୍ତି, ଆଉ ତାହାଙ୍କର ନାମ ପ୍ରଭୁ ଯାଗୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅଟେ, ଆଉ ଆପଣ ଏକ ପରମେଶ୍ୱର ପୁଣି କେବଳ ମାତ୍ର ଜଣଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବାହୀମୁ ଦିଅନ୍ତୁ । ଏହି ଜାଗରଣ ପିତର ଠିକ୍ ସେହିପ୍ରକାରେ ହଁ ବାହୀମୁ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଯେଉଁପ୍ରକାରେ ଯେ ପେଣ୍ଟିକଷ ଦିନରେ ତାହାକୁ ସମାଦନ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ (ପିତରଙ୍କୁ) ତ ପେହି ପ୍ରକାଶନ ପ୍ରତି ସଜୋଟ ହେଲ ରହିବାକୁ ହଁ ଥିଲା, ଯାହା ଏହିପ୍ରକାର ଥିଲା : “ଅଚ୍ୟବ, ସମୟ ଉପ୍ରାୟେଲକୁଳ ନିଷ୍ଠିପ୍ତ

ଭାଣ୍ଟ ଯେ, ଯାହାକୁ ଆପଣମାନେ କୁଶାର୍ପତ କରିଥିଲେ, ପରମେଶ୍ୱର ସେହି ସମାନ 'ୟାଶୁଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଉଦୟ' ପଦରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି ।" ସେଠାରେ ତ ସେ "ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ" ଅଚନ୍ତି ।

ୟାଶୁ ହିଁ ଯଦି 'ପ୍ରଭୁ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ' 'ଉଦୟ' ଅଚନ୍ତି, ତାହାହେଲେ ସେ (ୟାଶୁ) ହିଁ ମାଂସମୟ ଜାରାର ମଧ୍ୟରେ ସେହି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଜୀବାରେ ପ୍ରକଟିତ 'ପିତା, ପୁତ୍ର ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା' ଅଚନ୍ତି, ଅନ୍ୟ ଆର କେହି ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହା ତିନି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେହି ପରମେଶ୍ୱର ଅର୍ଥାତ୍ ଧନ୍ୟ ତ୍ରିତ୍ୱ (blessed trinity)" ନୁହଁନ୍ତି, ମାତ୍ର ତିନିଗୋଟି ମୂଳ୍ୟ ଉପାଧି (three major titles) ସହ ପୂଣି ସେହି ଉପାଧିଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକଟକାରୀ ତିନି ପଦବୀବିଶିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ (offices) ସହ ଏକ ପରମେଶ୍ୱର, ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି (ONE PERSON) ହିଁ ଅଚନ୍ତି । ଏହାକୁ ଆର ଥରେ ଶୁଦ୍ଧ କରନ୍ତୁ, ଯଥା : ଏହି ସମାନ ଯାଶୁ ହିଁ, "ପ୍ରଭୁ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଉଦୟ (BOTH) ଅଚନ୍ତି ।" ପ୍ରଭୁ (ପିତା) ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ (ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା) ଯାଶୁ ଅଚନ୍ତି, କାରଣ ସେ (ୟାଶୁ) ହିଁ ସେମାନଙ୍କ (ପ୍ରଭୁ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ) ମଧ୍ୟରୁ ଉଦୟ ଅଚନ୍ତି ।

ଏହି ଉପରୋକ୍ତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଯଦି ଆମକୁ ପରମେଶ୍ୱରତ୍ତ (godhead)ର ସତ୍ୟପୁକାଗନ (true revelation)କୁ ଦର୍ଶାଏ ନାହିଁ, ତାହାହେଲେ ଆର କୌଣସି ବିଷୟ ତାହା ଦର୍ଶାଇବ ନାହିଁ । ପ୍ରଭୁ ଅନ୍ୟ ଆର କେହି ଉଣେ ନୁହଁନ୍ତି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ କେହି ଜଣେ ଅନ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି । ଏହି ଯାଶୁ ହିଁ 'ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ' ଅଚନ୍ତି - ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ ପରମେଶ୍ୱର (ONE GOD) ।

ଦିନେ ଫିଲିଙ୍କ ଯାଶୁଙ୍କ କହିଲେ, "ପ୍ରଭୁ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ପିତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଏହା ଆମୁମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ ।" ଯାଶୁ ତାଙ୍କ ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ, "ଏତେକାଳ ମୁଁ ତୁମ୍ଭାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଅଛି, ଆର ତୁମ୍ଭେ କଥା ନାହିଁ ? ସେ ମୋତେ ଦେଖିଅଛି, ସେ ପିତାଙ୍କୁ ଦେଖିଅଛି, ଏଣୁ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ପିତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରନ୍ତୁ ଦୋଳି ତୁମ୍ଭେ କିପରି କହୁଅଛ ? ମୁଁ ଏବଂ ମୋହର ପିତା ଏକ ।" (ୟୋହନ ୧୪ : ୮-୯ ; ୧୦ : ୩୦) । ମୁଁ ଥରେ ତାହା ଉଲ୍ଲେଖ କରି କହିଲାବେଳେ ଜଣେ ମହିଳା ମୋତେ କହିଥିଲେ, "ଶ୍ରୀମାନ୍ ବ୍ରାହ୍ମମନ୍, ଗୋଟିଏ ମିନିଟ ଟିକେ ରହନ୍ତି, ତାହାହେଲେ ଆପଣ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କର ପଢ଼ୁ ୧ ଏକ ଅଚନ୍ତି ।"

ମୁଁ କହିଥିଲି, "ନା, ସେପରି ନୁହଁଁ ।"

ସେ କହିଥିଲେ, "ଦୟାକରି ଆପଣ ତାହା ବୁଝାଇବେ କି ?"

ଏଣୁ ମୁଁ ତାଙ୍କ କହିଥିଲି, "ଆପଣ ମୋତେ ଦେଖନ୍ତି କି ?"

ସେ କହିଥିଲେ, "ହଁ ।"

ମୁଁ ପଚାରିଥିଲି, ତେବେ ଆପଣ ମୋର ପଢ଼ୁଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖନ୍ତି କି

ସେ ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ, ନା !

ମୁଁ କହିଥିଲି “ତେବେ, ସେହି ‘ଏକତ୍ତ’(oneness) ଏକ ରିନ୍ ଧରଣର ଅଟେ, କାରଣ ସେ (ସୀଶୁ) କହିଥିଲେ, “ଯେବେ ତୁମେ ମୋତେ ଦେଖିଥାଆ ତୁମେ ପିତାଙ୍କୁ ଦେଖିଥାଆ ।”

ଭାବବାଦୀ କହିଥିଲେ ଯେ, “ପଦ୍ମାକାଳରେ ଦୀପ୍ତି ହେବ” (ସିଖରିୟ ୧୪ : ୭) ଗୋଟିଏ ଗୀତରେ ଏପ୍ରକାର ଲେଖାଥିଲି :

“ହେବ ଦୀପ୍ତି ଏହି ପଦ୍ମ୍ୟା କାଳରେ,

ପାଇବ ପଥ୍ୟ ମହିମାକୁ ତୁମେ ନିଷ୍ଠିତରେ ।

ଦୀପ୍ତି ଅଟଇ ତାହା ଆଜି, ଜଳମାଗରେ,

ପମାଧିଷ୍ଠ ହୋଇ ପାଶୁଙ୍କର ବହୁମୂଳ୍ୟ ନାମରେ ।

ପିଲା ଓ ବୁଢ଼ୀଏ, ଦେବାଆ ସକଳ ପାପରୁ ତବ ମନକୁ,

ନିଷ୍ଠେ ପ୍ରେଷିତେ, ପବିତ୍ରାଚ୍ଛା ତବ ଅନ୍ତରକୁ ।

ଆସିଛି ପଦ୍ମାକାଳୀନ ଆଲୋକ

ଅଟଇ ଏହା ପଦ୍ମ୍ୟ ଯେ, ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି ଏକ ।”

କିଛି ଦିନ ପୂର୍ବେ, ମୁଁ ଜଣେ ଯିହୁଦୀ ଭାବ୍ୟୀ (ଅର୍ଥାତ୍ ଯିହୁଦୀ ଶୁରୁ ଅନୁବାଦକ) କଥାବାର୍ତ୍ତ କରୁଥିଲି । ସେ ମୋତେ କହିଥିଲେ, “ଆପଣ ବିଜାତିଗଣ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ତିନିଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରି ତାହାଙ୍କୁ ଜଣେ ଯିହୁଦୀକୁ ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଆମେ ତହୁଁ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକତର ଭଲ ଜାଣୁ ।”

ମୁଁ ତାଙ୍କୁ କହିଲି, ହେ ଭାବ୍ୟୀ, ତାହା ଏହି ପ୍ରକାର ଅଟେ । ଆମେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ତିନି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରି ନ ଥାଉ । ଆପଣ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ତା ନୁହେଁ କି ?

ସେ ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ, ନିଷ୍ଠିତତ୍ତ୍ଵପେ ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ।

ଆପଣ ଯିଶାଇୟ ୯ :୨ ପଦ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି କି ?”

ହୁଁ ।”

ଏହି ପ୍ଲାନରେ ଭାବବାଦୀଜଣକ କାହା ସମୃଦ୍ଧରେ କହୁଛନ୍ତି ?”

“ମଶୀହଙ୍କ ସମୃଦ୍ଧରେ ।”

ମୁଁ ପବାରିଲି, “ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପହିତ ମଶୀହଙ୍କ କଅଣ ସମ୍ମନ ହେବ ?”

ସେ କହିଲେ, “ସେ (ମଶୀହ) ପରମେଶ୍ୱର ହେବେ ।”

ମୁଁ କହିଥିଲି, “ତାହା ଠିକ୍ ଅଟେ ।” ଆମେନ

ଆପଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ତିନୋଟି ବ୍ୟକ୍ତି ବା ତିନି ଅଂଶରେ ଯ୍ୟାପନ କରିପାରିବେ, ନାହିଁ । ଆପଣ ଜଣେ ଯିହୁଦୀକୁ କହିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ, ଜଣେ ପିତା, ଜଣେ ପୁତ୍ର ଏବଂ ଜଣେ ପବିତ୍ର ଆଚ୍ଛା ଅଛନ୍ତି । ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ତତ୍ତ୍ଵଶାସ୍ତ୍ର ଆପଣଙ୍କୁ କହିଦେବ ଯେ, ସେପରି

ବିଚାରଧାରାଟି କେଉଁଠାରୁ ଆସିଥିଲା । ଯିହୁଦୀମାନେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ, ଏହି ମତଟି ନାଇସିଆ ପରିଷତ୍' ରେ ଯ୍ୟାପିତ ହୋଇଥିଲା । ଯିହୁଦୀମାନେ ଯେ ଆମକୁ ମୂରිପୃଜକ କହି ଦିରଙ୍ଗାର ବା ଘୃଣା କରନ୍ତି, ଏଥିରେ ଆଶ୍ରମ୍ୟ ହେବାର କିଛି ନାହିଁ ।

ଆମେ ଏପରି ଏକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତ କରୁଅଛୁ, ଯେ ପରିବର୍ତ୍ତି ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଯିହୁଦୀମାନେ ମଧ୍ୟ ତାହା ବିଶ୍ୱାସ କରିଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମଣ୍ଡଳୀ ନିଜର ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଏକ ରୂ ଟିନି କୁ ବଦଳାଇ ଦେଲା । ମାତ୍ର ଦୀର୍ଘ (ଆଲୋକ) ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳରେ ଫେରିଆସୁଅଛି । ଏହା କେତେ ଚିତ୍ତାକର୍ଷକ ଯେ, ଏହି ସତ୍ୟତା ଠିକ୍ ପେହି ସମୟରେ ଆସିଅଛି, ଯେଇଁ ସମୟରେ ଯିହୁଦୀମାନେ ପାଲେଷ୍ଣରନ୍ ଦେଶକୁ ଫେରି ଆସୁଇଛନ୍ତି । ପରମେଶ୍ୱର ଏବଂ ଖୁବି ଏକ ହିଁ ଅଚନ୍ତି । ଏହି ଯୀଶୁ, 'ପ୍ରଭୁ ଏବଂ ଖୁବି' 'ଭରତୀ' ଅଚନ୍ତି ।

ଯୋଦୁନ ପ୍ରକାଶନକୁ ଲାଭ କରିଥିଲେ, ଆଉ ଯୀଶୁ ହିଁ ପେହି ପ୍ରକାଶନ ଥିଲେ ପୁଣି ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ଠିକ୍ ଏହି ଯ୍ୟାନରେ ଯେ ଆପଣାକୁ ଉପଯୁକ୍ତ କରି କହିଥିଲେ- ପେହି ପର୍ବତିମାନ, ଯେ (ଅତୀତରେ) ଥିଲେ, ପୁଣି ଯେ (ବର୍ତ୍ତମାନ) ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେ (ବିଶ୍ୱାସରେ) ଆସିବେ, ମୁଁ ଅଚେ (I AM) । ଆମେନ ।”

ଯଦି ପ୍ରକାଶନଟି ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ଦୂରରେ, ତାହାହୁଲେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵକୁ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରନ୍ତୁ ଓ ଏଥିପାଇଁ ଯତ୍ତ ସହକାରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅନେକଷଣ କରନ୍ତୁ । ତାହା ହିଁ ତ ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ, ଯଦ୍ବାରା ଆପଣ କଦାଚ ଏହା (ପ୍ରକାଶନ)କୁ ପାଇବାକୁ ପାରଅଛନ୍ତି । ଏକ ପ୍ରକାଶନକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ଆସିବାକୁ ଅଛି । ଏହା ତ ମନୁଷ୍ୟଜାତି କିମ୍ବା ପ୍ରାକୃତିକ ପ୍ରତିଭାମାନ(natural enduement) ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ସମୟରେ କେବେହେଲେ ଆସେ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଆତ୍ମିକ ଦାନ(Spiritual enduement) ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଆସିଥାଏ । ଆପଣ ହୁଏତ ଧ୍ୱମଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଏକ ପ୍ରକାର ମୁଖ୍ୟ ମଧ୍ୟ କରି ପାରନ୍ତି ଏବଂ ଯଦିଓ ତାହା ଅତି ଉତ୍ତମ ଅବା ବିଚକ୍ଷଣ ବିଷୟ ଅଟେ, ତେଥାପି ତଦ୍ବାରା ପ୍ରକାଶନ ଲାଭ କରି ହେବ ନାହିଁ । ଏହାକୁ ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ଏକ ପ୍ରକାଶନ ହେବାକୁ ଅଛି । ବାକ୍ୟରେ ଏହା ଗଲ୍ଲିଶିତ ଯେ, “ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ବିନୁ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ସ୍ଵୟଂରୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମଣିହ କହିପାରେ ନାହିଁ ।” (୧ମ କରଣ୍ଠ ୧୨: ୩) । ପ୍ରଥମେ ଆପଣଙ୍କ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହେବ, ଆର ତାପରେ ହିଁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଆପଣଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରକାଶନ ଦାନ କରିପାରନ୍ତି ଯେ ଯୀଶୁ ହିଁ ଖୁବି (ମେଣାହ) : ଅର୍ଥାତ୍ ପେହି ଅରିଷିଙ୍କ ଜଣକ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟେ ।

(“ପଞ୍ଚ ମାତ୍ରକାକ ସୁଗ” ପୁସ୍ତକରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ବିଷୟବିଷୟ ଏକ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଅଟେ ।)

**VOICE OF GOD RECORDINGS INC.
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana, U.S.A. 47131**

INDIA OFFICE

NO.28,SHENOY ROAD,NUNGAMBakkAM,CHENNAI-34

Copyright notice

All rights reserved. This book may be printed on a home printer for personal use or to be given out, free of charge, as a tool to spread the Gospel of Jesus Christ. This book cannot be sold, reproduced on a large scale, posted on a website, stored in a retrieval system, translated into other languages, or used for soliciting funds without the express written permission of Voice Of God Recordings®.

For more information or for other available material, please contact:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org